

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 20. Concilium Vernense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. pacem Ecclesiæ sua discordia perturba-
 A. C. 844. tam aut pulsam reducere promiserunt.

Conc. to. 7. p. Postquam in hunc finem convenissent
 1800. Capit. Episcopi, Drogone præside, sex articu-
 to. 2. p. 7. los condiderunt, qui Conciliorum De-
 cretis adnumerantur. In his articulis E-

6. 1.

piscopi Reges hortantur, ut imposterum
 concórdiam & pacem inter se sanctissi-
 me colant, ut Ecclesiis ob præteritas ri-
 xas vacantibus Episcopos dent, aut eje-
 ctos restituant, ut Monasteriis virorum
 vel fœminarum, quæ potestati sæcula-

6. 3.

rium commissa erant, Abbates vel Ab-
 batissas reddant, aut saltem Episcopos ad

6. 5.

curam eorum gerendam compellant, at-
 que ita facta tecta serventur, Officium
 Divinum celebretur, Monachi alantur,
 ut edito Decreto generali prohibeant,
 ne quis Bona usurpet Ecclesiastica, ea
 tamen conditione, ut inde necessaria Rei-
 publicæ subsidia præbeantur, & tandem
 ut pristinam Ecclesiæ auctoritatem con-
 servent.

Reges hos articulos coram se recita-
 tos approbarunt, eosque se servaturos
 polliciti sunt.

§. XX.

Concilium Vernense.

to 7. p. 1805. Post bimestre mense Decembri anno 844.
 Cap. Conc. 2. ctingentesimo quadragesimo quarto,
 p. 13. Ap. jubente Rege Carolo, Vernelii ad Or-
 Lup. 195. sianam

fiam amnem ab Episcopis Regni ipsius Sæculum IX.
A. C. 844.
 Concilium celebratum, cui Ebroinus
 Archicapellanus Episcopus Pictaviensis
 præfuit, etsi Venilo Archiepiscopus Senonensis præfens esset. Canones duodecim conditi. Atque in Præfatione monetur Rex, ut pacem cum fratribus habeat. Deinde rogatur ut Dei timorem, Officii Divini Decorem & Justitiam rebus omnibus præferat, in omnes Provincias missis Legatis scelerum patratores & Apostolicæ Disciplinæ contemptores coerceat. Præcipitur, ut in omnibus Diocæsisibus Monasteria visitentur, in quibus vel paupertas vel alia miseria disciplinam relaxaverat. Monachi vagi vel Apostatæ & Clerici desertores secundum Canones puniantur. Qui Sanctimonialibus sacrilegis nuptiis miscentur, excommunicentur, nisi publicam pœnitentiam subeant. Raptores sæcularis potestatis rigore terreantur. *Si quæ Sanctimonialibus, inquit Concilium, causa Religionis, ut eis falso videtur, vel vivilem habitum sumunt, vel crines attondent, quia ignorantia magis quam studio eas errare putamus, admonendas castigandasque decernimus.*

Quoniam quosdam Episcoporum ab expeditionis militaris labore valetudo eximit, aliis autem vestra indulgentia quietem largitur (hic sermo dirigitur ad Regem)

Sæculum IX. ges) *præcavendum est, ne per eorum ab-*
 A. C. 844. *sentiam res militaris dispendium patien-*
 tur. Itaque si vestra consentit Sublimi-
 tas, milites suos alicui ex Ducibus ve-
 stris committant, cujus auctoritate in
 officio contineantur.

Sup. Lib.
XLV. §. 26.

N. XVII.

Lup. ep. 41.
Sup. n. 17.

Ex hoc Canone dispicimus, illa Ca-
 roli Magni Decreta non amplius fuisse
 observata, quibus Viri Ecclesiastici exi-
 mebantur a præcepto per se militandi,
 quo propter possessionem fundorum suo-
 rum fuissent obligati. Et paulo ante
 Ebroinum Episcopum, nunc hujus Con-
 cillii Præsidentem, & Lupum Abbatem Fer-
 rariensem, qui hos Canones concinnavit,
 eodem anno in pugna ad Inculismam de-
 micantes vidimus. Postea Episcopi Re-
 gem rogarunt, ne Ecclesiam Remensem
 adhuc longiore tempore Episcopo priva-
 tam vellet, atque ut Ordinationem Agni
 Episcopi Aurelianensis ab Archiepiscopo
 Venilone anno superiore consentientibus
 Suffraganeis, testimonium bonæ famæ
 dantibus Clericis, iisdemque & toto po-
 pulo idipsum postulantibus factam, con-
 firmaret.

Drogo Episcopus Metensis, & Lotha-
 rii Imperatoris Archicapellanus, in Re-
 gno Caroli secundum litteras Romæ a
 Sergio Papa impetratas tanquam Vic-
 rius Apostolicus recipi postulabat. Res
 autem hæc, quæ sine exemplo erat, pe-
 riculo

riculo non carere videbatur, si Episco-
 pus unius Regni in alterius Regni Epis-
 copos, ipsis non consentientibus, jurisdic-
 tionem haberet; cumque S. Gregorius
 S. Virgilio Arelatensi Vicariam potesta-
 tem in Gallias dedisset, eam solummodo
 ad Regnum Childeberti, Rege Episco-
 pisque consentientibus, fuisse extensam.
 Nihilominus Episcopi Concilii Vernen-
 sis postulatione Drogonis & meritis &
 genere venerabilis (erat enim Regum
 patruus) aperte non rejecta dicebant;
 hac super re non audere se quidquam
 definire, sed expectandum, donec Con-
 ventus, quam fieri posset, maximus Gal-
 liæ Germaniæque cogeretur, ut Metro-
 politarum aliorumque Episcoporum ex-
 quireretur sententia, *cui refragari, in-
 quiunt, nec volumus nec possumus. No-
 bis tamen, si tale Officium committi pot-
 est, & non alia quam quæ prætenditur
 latet causa, illi potissimum convenire vi-
 detur, qui & communione Sacerdotii no-
 bis, & Excellentiæ vestræ (nempe Regi)
 propinquitatis privilegio sociatur.*

§. XXI.

Miracula falsa Divione.

Eodem anno octingentesimo quadrage-
 simo quarto Alberico Episcopo Lin-
 gonensi vita functo Theobaldus succes-
 serat. Haud multo post tempore duo

*Amol. epist.
 ap. Agob.
 to. 2. p. 136.*